

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
TALLERS, 54 PRINCIPAL

ANY XV - NUMERO 4580 - BARCELONA, DIMARS, 19 DE MARS DE 1918 - UN NUMERO 5 CÈNTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
CARRER TAPIES, 8

GRANS
MAGATZEMS

EL SIGLO

DEL 21 AL 30 DE MARÇ

VENDA ESPECIAL

de infinitat d'articles amb

IMPORTANT REBAIXA

al

PREU UNIC

DE PESSETES

3'45

LA EMOCIÓ D'EN BESTEIRO

NOTICIARI POLITIC

La lletra d'en Besteiro al professor de la central senyor Morero, és un document que quedarà històric, que representarà en aquest moment d'exterminació nacional una pedra blanca en el llarg camí d'humanitat ple de llum i de porquers traidors.

Admirable aquest gest fraternal, magníficament amic d'aquests homes que allarguen la seva companyia, caigut per una causa la més noble, la més justa, la més oblida per tant, de tots els ciutadans d'aquesta Espanya triga en la immensitat fangosa de la seva incoherència.

El senyor Morero i els seus digníssims col·laboradors han escrit un capítol cordial, efusiu, en una època sense romanticismes ni amors sincers, ni esperit de sacrifici.

Morero a vosaltres la família d'en Besteiro us veurà privada del sou que ell percebia com a catedràtic, l'estrictament necessari per a aconseguir les privacions de la classe mitja, però més que necessari per a agrair als bons amics amb paraules que semblen abraçades.

Des de la ergàstula honrada per a ells, oprobiosa per a nosaltres, En Besteiro ha extès els braços als seus amics que en les hores de dolor li envien l'òbit de la llum simpàtica de llur inquebrantable companyerisme.

El fet aquest, de que professors consensuats d'Espanya paguin de llur pecuni el sou de catedràtic a En Julià Besteiro, condemnat a presó perpetua, prova fins a quin punt es injusta la condemna, fins a quin punt també arriben les anies de veure l'llibertat.

Devant d'aquest espectacle emocionant quin egoisme quina dilatoria tindrà subsistència? Qui gosarà oposar-se a que la justícia s'efectuï?

L'únic pretexte contrari a la peremptòria d'una amnistia acaba de desaparèixer amb la obertura de les dues Cambres legislatives.

Després dels escarnis fets al poble i a la Constitució, una demora més fora un sarcasme repugnant, odiable.

Aquesta fulla ha sigut
sotmesa a la previa
censura militar

El servei de Comunicacions

Els serveis del telègraf estan suspesos, i l'autoritat militar s'ha incautat de totes les línies.

S'ha demanat a l'alcalde que la guàrdia municipal i urbana reparteixi les cartes.
El general governador senyor Lafuente ha disposat la mobilització de tots els individus que desempenguin carrers en Correus, Telègrafs i Telefons de l'Estat, signant el cupo d'instrucció o del de quota, i tots els portants al IV dipòsit de Reserva d'Enginyers.

Nota oficiosa de la Capitania

«En vista de la actitud de resistència adoptada per part del personal de Correus de esta capital, a las cuatro de la tarde se percorrió el centro reclutando de zapadores minadores don Francisco Alabert, quien se ha incautado de las dependencias de la misma para organizar los servicios con los oficiales de Correos que cesen en su actividad y se prestan a servir incondicionalmente los despachos.
Se han puesto a disposición del estado jefe, 20 oficiales del Ejército, numerosas clases e individuos de tropa, guardias de seguridad y municipales para completar los servicios.»

El dia d'ahir

Continua la vaga dels empleats de Correus, protestant pel salari i pel servei que a conseqüència de les darreres disposicions han sigut mobilitzats. L'ordre fou complet en tot el dia.

L'edifici de Correus està custodiat per forces de la Guàrdia civil i del Ejército.

Aparcament la Casa de Correus donava la sensació d'una completa normalitat, més no era així. Cert que s'observa de valent, car se han mobilitzats no donaven moment de repòs, però el fet d'haver arribat una gran quantitat de correspondència francesa, car la frontera de França ha estat tancada una infinitat de dies per quin motiu s'havien agomolat moltes saques i haver arribat també un correu de l'Argentina, foren qüestions fòrmales de repartiment.

De bon matí es feren els dos primers repartiments, més la correspondència repartida fou molt poca.

A la Central s'han agomolat tants paquets que s'ha pogut menys que impossibilitat transitar per dins.

L'alcalde i el conflicte de Correus

El Capità general envia a l'alcalde la següent comunicació:
«S'rive V. E. poner a mi disposició inmediatamente para emplearlos en el servicio de cartería, 80 urbanos y 170 guardias municipales.
Dios guarde a V. E. muchos años.
Barcelona 17 de Marzo 1918.»

Segons ens han dit, el senyor Morales Pareja es nega a facilitar els guardes urbans sol·licitats, i en quan a la guàrdia municipal, tenint en compte que s'han anat arribant, i que per tant, el Capità general pot disposar d'ells, ha deixat al seu albir el fer-ne lo que millor li sembli.

Empleats detinguts

Els individus que componen la Junta de Defensa de Correus i que han sigut detinguts són els següents: En Ramón Valera; En Matías Santos; En Francisco Romero; En Enric Dapriels; En Miguel Roldán; En Eduard García i En Ciril Martínez.

Nomenament

El Capità general ha nomenat, per mentres durin les actuals circumstàncies, un coronel inspector de Correus.

Han quedat en els seus llocs els empleats militars.

La taula de venda de sagella que hi ha al vestíbul de la Central, fou tancada a les deu.

Els carrers de correspondència tingueren d'esser desbarregats pels soldats i el servei de classificació i ordenació de les cartes era practicat per classes i individus de tropa.

L'administració de Correus entregà l'edifici al tinent coronel de sapadors-minadors En Francisco Alabert.

El conflicte de Telegrafs

Continua en la mateixa situació aquest conflicte. Les oficines estan vigilades per la força pública prohibint als empleats l'accés en elles.

Els despachos oficials es cursen per radiotelegrafia i els particulars per telefon.

Els valencianistes

En el Centre Regional Valencia, se celebrà la diada de Sant Josep amb una vetllada commemorativa de les tradicionals valles, loc en aquest mateix dia es cremen a València.

En la primera part dedicada aquest exclusiu objecte, se donà a conèixer els dos llibres premiats pel Jurat del Concurs obert per el Centre, dels que resulten ésser autors D. F. Hernández Casajuana, primer premi, i D. Severi Guastavino Robba, segon premi. Després se llegirán altres composicions literàries alusives també a la efímera festa.

Acabarà la vetllada amb una part dedicada a la música per l'element jove de dita entitat.

Els Ajuntaments Catalans i l'Autonomia de Catalunya

L'Ajuntament de la vila de Sallent en la sessió que celebrà el propi passat dimarts, acordà per unanimitat dirigir-se al Govern per a demanar-li que immediatament després de la constitució del Parlament, entre els primers projectes de llei que presenti a la seva sanció hi faci constar d'una completa amnistia dels delictes polítics i socials, el de l'administració local sobre una àmplia base autonòmica, i el del reconeixement de l'autonomia de Catalunya i altres regions d'Espanya.

Unanimitat ha estat aplaudint el gest de nostre Ajuntament al prendre tan transcendental acord, ja que amb ell ha donat una prova de «fidelitat i d'amor a la nostra terra».

També l'Ajuntament de Sabadell ha pres per unanimitat el següent acord:

«Que l'alcalde, en nom d'aquesta corporació es dirigeixi al Govern demanant-li que entre els primers projectes de llei que presenti a les Corts immediatament després de la seva constitució figurí el de la reforma de l'administració municipal, amb una àmplia base autonòmica, sigui qualsevol el nombre d'habitants dels respectius municipis, i el del reconeixement de l'autonomia de Catalunya i de les regions d'Espanya, que per creure-la necessari al major desenvolupament de riquesa, la desitgem a la vida.»

L'únic que posem a dir després d'aquest acord és no més que no és l'Ajuntament qui demana això, que és tot Sabadell, que ho demana, tot Sabadell, que cada dia es troba més apertat i en més alt grau de cultura i de civilització.

El senyor Rgoli, nacionalista, protestà de l'amença de retirar-se del saló per creure-ho una desconsideració a les altres minories, afegint que bé devia ésser legal quan tots els altres ajuntaments de Catalunya on fins ara s'havia presentat a discussió havia estat aprovat per unanimitat, i fent després algunes altres consideracions tan justes com les del senyor alcalde apuntant la presentació i discussió.

I com és que es mantingués la presentació de la proposició, la minoria majoria va retirar-se del saló a fi i efecte de que no quedés prou nombre de regidors en sessió i hagués de aturar-se la sessió sense poder-se arribar a l'aprovació, com així succeí.

Com es veu, a més de representar una gran ignorància del que es pot i no es pot discutir, l'actitud d'aquesta minoria no és altra cosa que una mica de rabiet antinacionalista que no hauria tingut altra efecte sinó posar en ridícul als que foren un obstacle per aprovar una aspiració unànime del poble i ajornar la seva aprovació per una altra sessió en la qual estiguin en majoria els elements adictes a la mateixa.

Al igual, en la darrera sessió de l'Ajuntament de Terrassa fou presentada una proposició firmada per algunes minories, de manera que al Govern que el obrís-se les Corts es discutís totseguit la concessió d'una àmplia amnistia als presos per delictes polítics, i la concessió de l'autonomia dels Municipis, així com la de Catalunya i de les altres regions d'Espanya que estiguin capaçades: i demanant al Govern al dia d'ahir a Corts per aquell districte que votí per l'aprovació de les esmentades concessions al passar-se a discussió a la Cambra popular.

El senyor Usat, en nom de la minoria maurista, va dir que creia que era una proposició que no es podia discutir, i que fent-ho, l'Ajuntament seria el de la legalitat, i va demanar a l'alcalde si la considerava legal i si permetria la seva discussió. L'alcalde li va contestar que indubtablement era legal, per quant la qüestió de l'amnistia s'havia discutit altres vegades i el demanar l'autonomia dels municipis no podia ésser més dintre del cercle del Consistori, per quant tots podien reconèixer la manera pròpia desenvolupada amb què, en l'actualitat, podien desenvolupar els municipis el seu començ.

El senyor Colomer anava a defensar la proposició en nom de la minoria republicana, però el senyor Usat li va dir que no podia presentar la proposició, perquè el senyor Colomer no podia presentar la proposició de la minoria republicana, perquè el senyor Colomer no podia presentar la proposició de la minoria republicana, perquè el senyor Colomer no podia presentar la proposició de la minoria republicana.

Així mateix la minoria nacionalista de l'Ajuntament de Sitges, que la formen els senyors Planas, Albert, Pàlades i l'Arrachina, en la sessió ordinària del passat dimarts presentaren una proposició per la qual i per unanimitat s'adoptaren els següents acords:

Primer. Àmplia amnistia per als delictes socials i polítics.

Segon. Que un dels primers projectes de llei que es presenti a les Corts, sigui el de la reforma de l'administració municipal, donant als municipis la més àmplia autonomia.

Tercer. El reconeixement de l'autonomia de Catalunya i de les altres regions d'Espanya que la sol·licitin.

Quart. Que per l'alcalde es comuniqui al Govern aquest acord.

Quint. Que s'ofereixi a l'alcalde de Barcelona per a que prengui l'iniciativa de recaptar l'adhésió de tots els alcaldes de Catalunya, per a dirigir-se al Govern a fi de que es portin a la practica els dits acords.

Nomenatje a l'Enric Borràs

La comissió organitzadora d'aquest homenatge a l'insigne artista català segueix treballant en la preparació del mateix animada per la falgovera acollida que ha tingut la seva iniciativa.

De les impressions rebudes s'en desprén que l'acte tindrà veritable importància i que hi concorrerán un nombre creixent d'artistes i personalitats i d'admiradors d'en Borràs.

Un dels primers notis d'aquest homenatge consistirà en una funció de honor que tindrà lloc el vinent divendres, dia 22, al teatre Comè, en la qual es descobrirà una artística lípida commemorativa de les funcions que l'home actor ha donat al popular teatre.

De l'execució d'aquesta plaça n'ha estat encarregat l'actor Alexandre Nolla.

A aquesta solemnitat el president de la comissió don Sant Joan Rusiñol hi llegirà un discurs.

Després, en dia i lloc que s'annunciarà oportunament, se celebrará un gran banquet en honor de l'homenatge.

Companyia dels Ferrocarrils Andalusos

Suscripció pública de 31.413 Obligacions 5 por %, hipotecaries autoritzades per la Junta general extraordinaria d'accionistes de dita Companyia celebrada el 15 de novembre de 1917.

Un Sindicat format pel Banc Hipotecari de Espanya, el Banc Espanyol de Crèdit, el Banc Hispà-Americà, el Banc de Viscaia, els senyors Sainz i Fills, els senyors Aldama i Companyia i la Societat Anònima Arnús-Gari han adquirit de la Companyia dels Ferrocarrils Andalusos les 31.413 Obligacions referides, per a ser ofertes en suscripció pública, quals condicions es detallen.

CARACTERÍSTIQUES

Aquestes Obligacions son de 500 pessetes nominals cadascuna amb interès de CINQ per cent anual, pagader per semestres el 1er d'abril i 1er d'octubre a Madrid, Barcelona i Bilbao.

Se reemborsaràn a la par en cinquanta anys, per sortejos anuals, a comptar des de 1918.

GARANTIES

Aquets títols tenen la garantia hipotecaria sobre les línies de Omnia-La Roda, Jerez-Sanlúcar-Bonanza, Marchena-Córdoba, Puente Genil-Linares, Alcañal-Murcia i Bobadilla-Algeciras, i además la garantia general sobre productes de la Companyia.

CONDICIONS DE SUSCRIPCIO

El preu de suscripció es de 93'75 per 100, o sigui 468'75 pessetes per cada obligació. Dit preu es pagará en la forma següent:

El dia 23 de març, dia de la suscripció	Ptas. 50
El dia 2 d'abril, per cada obligació suscripta o adjudicada si hi hagués prorrateig	418'75
Contra entrega dels resguards provisionals	
Total	Ptas. 468'75

Aquest preu comprés la prima d'amortització i deduits els impostos legals, donen aquests títols un interès aproximat de 5'11 per 100.

PUNTS DE SUSCRIPCIO

Societat Anònima - Arnús - Gari

i en tots els demés establiments Bancaris (de 10 matí a 5 tarde)

En defensa dels dependents

Mes declaracions

Estimats lectors: Posém per «suma anterior» l'assumpte de la casa United Shoe Machinery Co. del qual tractà nostre article de dimecres passat, i seguim la feina. El senyor Obols, empleat en les oficines de dita casa, també fou víctima d'un abus del director superior senyor Serra. Aquest amo-capatàs general va ordenar al Sr. Obols l'absolució de fumar a l'oficina, però ho va manar amb una forma de les més burgeses, o sigui amenant amb l'entrega d'una rodoníssima llana. Acte seguit, disposà que tot el personal se comprometés a cumplir l'ordre firmitat l'avís que s'els-hi va presentar, però el senyor Obols, sempre fidel a cumplir el seu deure i no menys de la seva paraula, va prometre obeir s'ens estampar la firma, perquè així ho considerava ofensiu per a la seva dignitat d'home i major d'edat i de probada serietat. Al entansar el nomenat que de que en la llista dels firmats no hi figurava aquell nom el crític dient: «A la firma o al treball intensiu per a pagar a las sis, però que tenen de sortir a quarts de vuit molts dies i a quarts de nou i fins a les nou alguns dies, esperant que el garent vulgui firmar les cartes, quines expostions sol fer refer. En quant a la consideració que gasta, n'hi ha prou amb fer constar que el Sr. Obols, que hi han algunes necessitats, que també surten del despatx quant poden, en una paraula, ni atenció al sexe débil.

Tonim noves de que aquesta campanya, de moment parlaria i mes endavant activa-executiva, te eco, doncs endavant. L'ús que farém de tots els detalls informatius que poguem recollir, es extens, però no lluny, que no hi ha cosa que's fassi tan poca gracia n'ins causi tant desenganç com lo realizable tardanament.

Lo que primerament posarem a la practica será: allistament d'amos i de dependents que no vagin a l'hora, però no perquè un dels uns o dels altres ho digni, sinó perquè cadascunament resulti ésser cert. Després presentarem les denúncies a la Junta de Reformes Socials, al jutjat, o a ont tingui de donar millor resultat en cada cas, inclòs parlamentariament amb els mateixos quefets de comerç o industria en l'ocasió que es cregui profitosa. També informarem, d'altres fets, a les línies concernents i industrials, que tinguin relació amb els abusos o atropellaments, com igualment en farem coneixedors a n'els amics particulars dels mateixos, i tot sempre dins dels termes de la raó i la legalitat.

Lo demés que volém fer ja tenim dit que s'en farà més bé el ho expliquem directa i reservadament a n'els que'hi convingui. I, no us oblija dupte de que «hi han moltes maneres de matar pessets» (perdonin l'exemple).

Abans d'acabar, apuntarem el «colossal» pensament d'un tal senyor Canellas, que es de la Lliga i empressà d'obres, per unes se-nyes. Ara fa rascar a una colla de treballadors

ocupats en el tancat que havia sigut Centre velocipèdic del passeig de l'Industria (me sembla que parlem ben clar). Aquest gran pensador va dir l'altre dia: «Els que son dependents, es que no han tingut prou intel·ligència o son uns gandusos.

Ja ho sabem doncs: «Drops, companyas meus! quedí recomanat aquest altre capatàs per quan tinguéu de fer alguna feina delicada en el lloc més «reservat» de casa vostra.

L. ESCALAU.

ACORDS DE L'AJUNTAMENT

L'Ajuntament al Govern

L'alcalde, complint l'acord consistorial, envia al Govern aquest telegrama:
«En 7 febrero próximo pasado y cumpliendo de acuerdo del Ayuntamiento, tuve la honra de dirigir a V. E. una exposición suplicando que lo más rápidamente posible se restableciesen las garantías constitucionales en el territorio en que se hallan suspendidas.

Posteriormente, en 28 del mismo febrero y cumpliendo también acuerdo consistorial, esta Alcaldía expidió a V. E. el siguiente telegrama: «Este Ayuntamiento, en sesión del día de ayer, acordó por unanimidad dirigirse a V. E. en suplica de que entre los primeros proyectos de ley que presente el Gobierno a las Cortes inmediatamente después de su constitución, figure: el de una amplia amnistia por delitos políticos y sociales, el de la reforma de la Administración municipal, especialmente en las poblaciones de más de 100.000 habitantes, y el del reconocimiento de la autonomía de Cataluña y de las demás regiones de España que la soliciten, estos dos últimos en conformidad con lo pedido por la Asamblea de Parlamentarios de 1917.

Y extrayendo el Consistorio que ni una ni otra petición hayan merecido por parte de V. E. contestación alguna, en sesión de 13 del actual acordó se dirigiera nuevo telegrama en los términos que la Alcaldía estima conveniente, recordándole que el Ayuntamiento de Barcelona le ha dirigido las dos peticiones aludidas y no duda de su fina atención se servirá contestarlas.—Morales Pareja, alcalde.»

Justa proposició

La Comissió d'Hiscenda proposarà a l'Ajuntament que, per a evitar les responsabilitats que podrien derivar-se de l'incompliment de la llei d'Administració i Comptabilitat, en les sessions Consistorials la Secretaria no incloueix en l'ordre del dia, ni la presidència en deixi donar compte, dictàmens ni proposicions relatives a despeses que no vingui següentment informades, sempre que tinguin en el presupost assignació taxativa per la Comptaduria municipal, o per la Comissió d'Hiscenda, referent a la consignació legalment vàlida, a la qual pugui aplicar-se dita despesa.

Aquesta fulla ha sigut
sotmesa a la previa
censura militar

Els tractats de comerç

Ha sigut enviat al ministre d'Hisenda el següent telegrama:

«En los momentos difíciles actuales he de asociarme a las justas ruegas que clases agrícolas, representadas por los señores Zulueta y Jore, elevan a Gobierno con respetuosos telegramas interesando sea urgentemente acordado convenio financiero entre consorcio Bancos españoles apoyados por Banco España y consorcio bancas francesas para implantación inmediata convenios comerciales con Francia y Estados Unidos, obra económica legada por su ilustre antecesor en ese Ministerio de su merecido cargo, quien, ante lentitud resoluciones Bancos, supo anteponer patrióticamente precipitando de simultaneidad negociaciones comerciales y bancarias la ratificación y firma de tratados comerciales, sin cuya previsión carecería hoy de una fuerza superior que acelerase las resoluciones para que en el plazo acordado inmediato ahora quedase firmemente fundada una labor económica social que ha de evitar la ruina de las clases productoras y obreras confían ellas en conocimientos de V. E. de los problemas económicos, y en previsión pondrá de su parte para evitar conflictos porvenir prontamente por influencia y reflexiones Gobierno no se logra en el plazo señalado en los tratados comercio sea acordado y firmado el comercio financiero.»

JOSE MONEGAL.

Recepció acadèmica a la Universitat

En el saló del consell universitari és celebrat l'acte de recepció en la Reial Acadèmia de Bones Lletres del catedràtic d'aquesta Facultat de Filosofia i Lletres, Dr. Tímoteo Carreras Artau.

Assistien en aquest acte representacions de totes les autoritats molt catòliques, entre elles recordem als doctors Rubio i Lluç, Segalà, Pargal, Jordán de Arriaga, Bargañal i altres.

El treball llegit per el nou acadèmic fa un estudi admirable de la obra del il·lustre polígraf Joaquim Costa com explorador de la psicologia del poble espanyol.

El contingut del treball, fa al·ludir d'una erudició poc comú en el que el Dr. Carreras ha sabut trobar la manera de sintetitzar amb forma bella i contundent la feina feta per el gran Costa.

El discurs del senyor Carreras és digne de un estudi metòdic i encara així quedarán opacats molts punts del·lats que en el mateix es desenvolupen.

La falta de temps i de espai ens obliguen, molt a pesar nostre, a ressenyar l'acte escintament.

El senyor Rahola (F.) contesta al nou acadèmic amb un senzill i eloqüent discurs que per absència seva fou llegit per el secretari de l'Acadèmia.

Amb el acte amb la impositió de la medalla de la Corporació al senyor Carreras Artau, que fou felicíssim.

Les subsistències

Davant la creixent alça que experimenten en els mercats andalusos els olis d'oliva, on forma que fan de tot punt impossible als magatzemistes vendre a aquesta ciutat al preu de taxa, subscrit per comerciants s'ha enviat a l'excel·lent senyor ministre d'Hisenda el següent telegrama:

«Comerciantes acoties Barcelona venimos obligados insistir vuestroca suplicando modificación urgente tasa aceite oliva esta plaza, pues dada continua y exagerada alza precios en mercados Andalusí favorecida por pignovados errandos partidas origina com esta ruina almacenistas que vemos en término quince días elevarse veinticinco pesetas cien kilos i actualmente cosecheros Andalucía de donde procede el consumo en Barcelona se abstiene ofertas ante esperanza elevarse cotizaciones congresos pronta exportación. Verdaderos obligados osoro negocio inmediatamente. Bartomeu y Janer.—Domingo Martí.—Fernando Aurán.—Luis Esteve.—M. y P. Soler.—Anónima Refinación.—Gabriel Rosés.—Salvador Vassada.»

Segons havem pogut recollir en la «Asociación de Magatzemistes d'Oli» l'Almirallat anglès ha efectuat grans compres d'oli a Andalusia que en partides es va embarcar als ports de Màlaga i altres andalusos; la qual cosa ha originat l'alça expressada en els preus, essent causa de disgust per la majoria que les autoritzacions d'exportar s'han concedit a un reduït nombre de cases en perjudici de les demés, motivant aquesta desigualtat l'acta a les cotitzacions en el mercat d'origen.

TEATRES

COMIC.—La Mala Vida, drama en tres actes per Juli Vallmitjana.

L'afortunat autor de «La Xava» i «Sota Monjolet» obtingué un sorollós triomf transportant a l'escena alguns dels tipus de la vida del hampa, mostrant-nos com el sol no sab fer-ho, els viciis de l'escoria de nostra ciutat. Se'n veia com un autor dramàtic de bona fei no obstant el perill que corria de caure amb un d'aquests melodrames, en els que tan abunden les escenes esgarifoses. L'argument és molt senzill i humil. L'autor ens presenta tipus com «El Grapa», «L'Escaña», «L'Enguillat», «La Xavaleta» traçats per milers de l'obra, senzills i d'una gran realitat, així no vol dir que segons desmerci dels altres dos, puix no obstant no ser tan interessants hi han escenes molt humanes.

L'espectacle, que després d'estrenar d'aquest drama es demostrà amb lo concorregut que s'vegé el teatre analitzat la nit tindrà la pluja que feia l'acabament de cada acte el públic no cansava d'aplaudir, valent-se obligat el senyor Vallmitjana a sortir diferents vegades al proscenari per a recollir l'homage que li tributava el nombre públic que complenava la sala.

L'interpretació fou magistral: en Borràs té un fíxiu que afeix a la seva llarga carrera artística; molt acerta la senyoreta Vil·la en son paper de «La Xavaleta», admirablement les senyores Casals, Baró, i senyores Bergés, Davi, Nolla, Darocq i molt i molt els demés.

Strenuament tres decoracions del reputat escenògraf senyor Rocasol, després de la del primer acte i essent molt ben aprofitada la del segon acte per son bon efecte.

ESpanyol.—Les segres porten les oalles, vovell en tres actes de Henry Morau i Marc Lorel traduït al català per P. Valdu.

Succedeix amb una infinitat de vodovells dels que continuament s'estrenen que semblen uns matexos amb situacions i paraules diverses. Tenen moviment—així sí, el moviment és lo que abunda, situacions bastant còmiques, i entre els xistes parlat alguns dels nous que fan riure. Les segres porten les oalles no s'aparta gens de lo que diem. El públic, bastant nombros, rigué algunes de les situacions còmiques i escoltà moltes de les situacions amb complacència.

L'interpretació fou bastant acerta.

Informació telegràfica

Nota de l'ambaixada anglesa

Madrid, 18.—L'ambaixada anglesa ha desmentit en una nota oficial, que hagi presentat cap reclamació al Govern espanyol.

L'ambaixada s'ha limitat a demanar al ministre de la Guerra, la transmissió dels seus despatxos telegràfics i ha rebut d'ell l'ajuda més completa i cortès.

Col·lisió

Madrid, 18.—Al carrer de la Farmàcia s'ha celebrat un míting per a tractar del índut del metre d'El Pobo.

Al sortir, reunits els estudiants, ha erugat un guardia que tractaven d'organitzar una manifestació, i ha tractat de disoldre'ls.

Allavors els estudiants s'han escamot i han tractat de desmarxar. El guardia s'ha defensat a cops de sabre i ha forat, del cap, un dels estudiants, anomenat García Muro, llicenciat en Farmàcia, que ha estat curat a la casa de socors.

Periodics denunciats

Madrid, 18.—Han estat denunciats «El Socialista», «El Liberal», «España Nueva», «Los Comenariers», i «El Parlamentario».

La Direcció de Duanes

Madrid, 18.—Està acordat el nomenament de director general de Duanes a favor del diputat don Francisco Barber.

Actitud d'un romanonista

Madrid, 18.—El diputat senyor Remeo ha anunciat al president de la mesa d'acta, que es proposava intervenir en el sortije de les comissions per a rebre i despedir al Monarca en l'acte de la apertura de les Corts i que està disposat també, des del primer dia, a que es completi el reglament de la Cambra fent que es compli el número.

Teatral

Madrid, 18.—Els coneguts sainers Asenjo i Torres de Alamo, han llegit davant la companyia del teatre Espanya un sainet madrileny en tres actes, titulat «Los Zánganos», i la lectura ha causat excel·lent impressió.

Nota del darrer Consell de ministres

Madrid, 18.—Se celebrà ahir tarda Consell de ministres que durà des de les sis fins a les vuit.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Després de la reunió va dir el senyor García Prieto que els ministres s'havien limitat a un canvi d'impressions sobre l'assumpte del dia i que el ministre de Gracia i Justicia no donaria cap nota del Consell perquè no havia estat propiament Consell per a prendre acord, ni s'havia adoptat cap resolució de caràcter oficial.

Vistes d'actes

Madrid, 18.—Entre les actes protestades es veurán el dia 20, a les tres de la tarda, al Suprem, figuren les de Tarragona i Vich.

Sorteig

Madrid, 18.—S'ha verificat el sorteig dels 24 pobres, dotze de cada sexe, que serán gratificats el pròxim dijous sant, ja que la cerimònia del Lavatori no se celebrará.

Insolita

Madrid, 18.—El rei ha regalat al bisbe de Sió la insignia de la gran creu de Sant Hermenegild en forma de pectoral.

Don Alfons l'ha imposat aquest matí al prelat.

La obertura de Corts.—El Missatge de la Corona

Madrid, 18.—En el Senat s'és celebrat la obertura de Corts.

La concurrència era nombrosíssima, el mateix en els escons que en les tribunes.

Veu's aquí el Missatge que ha llegit el rei a l'inaugurar la legislatura:

«Señores senadores i diputados: Al inaugurar vuestras sesiones, que espero y deseo sean de fructifera labor, y saluden en vosotros, con elviva complacencia al país que representáis, me es singularmente grato comenzar diciendoles que son por fortuna, cordiales las relaciones que mantenemos con el Sumo Pontífice, y con todos los pueblos del mundo, así neutrales como beligerantes.

Apresen estos últimos aquella amista y humanitaria misión que España se trazaba desde el comienzo de la guerra para amortiguar los dolores y consolar los sufrimientos producidos por la contienda, y reconocen el ideal cumplimiento de nuestra constante política de neutralidad, en cuya prosecución, que es evidente voluntad de España, se afirma mi Gobierno.

Excmos. pues, de recelos, pero inspirados en los ejemplos de todas las naciones, aún las más pacíficas, se han llevado al máximo respecto las fuerzas militares; que es la política que se ha preocupado y se preocupa de fortalecer en todos los órdenes los institutos armados de mar y tierra, acometiendo desde luego las primeras mejoras urgentes que sean necesarias por una realidad que fuerza a la nación a desconfiar y por aspiraciones nacionales reflejadas tiempo ha en votos del Parlamento y programas de Gobierno. Adoptadas por transacciones de opinión que siempre fué escudo de acto de Gobierno, esas primeras medidas, de las que el Gobierno piensa daros inmediata cuenta, aguarán las negociaciones, someterá a estas, en demanda de solución plena y decisiva para el problema de tal magnitud, el plan completo de iniciativas y medios cuyo pensamiento inicial, aun que orgánico, está trazado.

Por un ferviente deseo de que la paz exterior que disfrutamos se complete con la paz interior, se ha procurado el desarrollo de las fuerzas de opinión, desde el primer momento, se os propondrá una plena amnistía por delitos políticos y sociales que borre el recuerdo de pasadas discordias.

Exposados los primeros asuntos que a vuestra deliberación se someterán por mi Gobierno, es necesario alentar el espíritu de los que laboran fecunda y útil señalada por el deber a estas Cortes y por encima de las incidencias y vicisitudes de la vida pública.

La justicia social, cuyo progreso se va afirmando más cada día, nos aconseja, con noble y sólida inversión de la fortuna pública, mejorar la situación de las clases más necesitadas, adelantando hasta donde sea posible en las instituciones de auxilio y previsión.

Una política sanitaria cuya continuación es indispensable ha de hacer efectivo y protegido el primero de los derechos, o sea el de la vida.

Las instituciones de educación e instrucción reclaman con urgente necesidad, que no excluya el de la cultura y el de los locales para escuelas y la transformación y progreso de sus orientaciones y progresos, con orientaciones especializadas y prácticas, de las enseñanzas técnico-industriales.

En el orden de los intereses materiales, en que es principal preocupación la de subsistencia, se ha procurado el desarrollo de las fuerzas de opinión, desde el primer momento, se os propondrá una plena amnistía por delitos políticos y sociales que borre el recuerdo de pasadas discordias.

Exposados los primeros asuntos que a vuestra deliberación se someterán por mi Gobierno, es necesario alentar el espíritu de los que laboran fecunda y útil señalada por el deber a estas Cortes y por encima de las incidencias y vicisitudes de la vida pública.

La justicia social, cuyo progreso se va afirmando más cada día, nos aconseja, con noble y sólida inversión de la fortuna pública, mejorar la situación de las clases más necesitadas, adelantando hasta donde sea posible en las instituciones de auxilio y previsión.

Una política sanitaria cuya continuación es indispensable ha de hacer efectivo y protegido el primero de los derechos, o sea el de la vida.

Las instituciones de educación e instrucción reclaman con urgente necesidad, que no excluya el de la cultura y el de los locales para escuelas y la transformación y progreso de sus orientaciones y progresos, con orientaciones especializadas y prácticas, de las enseñanzas técnico-industriales.

En el orden de los intereses materiales, en que es principal preocupación la de subsistencia, se ha procurado el desarrollo de las fuerzas de opinión, desde el primer momento, se os propondrá una plena amnistía por delitos políticos y sociales que borre el recuerdo de pasadas discordias.

Exposados los primeros asuntos que a vuestra deliberación se someterán por mi Gobierno, es necesario alentar el espíritu de los que laboran fecunda y útil señalada por el deber a estas Cortes y por encima de las incidencias y vicisitudes de la vida pública.

La justicia social, cuyo progreso se va afirmando más cada día, nos aconseja, con noble y sólida inversión de la fortuna pública, mejorar la situación de las clases más necesitadas, adelantando hasta donde sea posible en las instituciones de auxilio y previsión.

Una política sanitaria cuya continuación es indispensable ha de hacer efectivo y protegido el primero de los derechos, o sea el de la vida.

Las instituciones de educación e instrucción reclaman con urgente necesidad, que no excluya el de la cultura y el de los locales para escuelas y la transformación y progreso de sus orientaciones y progresos, con orientaciones especializadas y prácticas, de las enseñanzas técnico-industriales.

En el orden de los intereses materiales, en que es principal preocupación la de subsistencia, se ha procurado el desarrollo de las fuerzas de opinión, desde el primer momento, se os propondrá una plena amnistía por delitos políticos y sociales que borre el recuerdo de pasadas discordias.

Exposados los primeros asuntos que a vuestra deliberación se someterán por mi Gobierno, es necesario alentar el espíritu de los que laboran fecunda y útil señalada por el deber a estas Cortes y por encima de las incidencias y vicisitudes de la vida pública.

La justicia social, cuyo progreso se va afirmando más cada día, nos aconseja, con noble y sólida inversión de la fortuna pública, mejorar la situación de las clases más necesitadas, adelantando hasta donde sea posible en las instituciones de auxilio y previsión.

Una política sanitaria cuya continuación es indispensable ha de hacer efectivo y protegido el primero de los derechos, o sea el de la vida.

Las instituciones de educación e instrucción reclaman con urgente necesidad, que no excluya el de la cultura y el de los locales para escuelas y la transformación y progreso de sus orientaciones y progresos, con orientaciones especializadas y prácticas, de las enseñanzas técnico-industriales.

En el orden de los intereses materiales, en que es principal preocupación la de subsistencia, se ha procurado el desarrollo de las fuerzas de opinión, desde el primer momento, se os propondrá una plena amnistía por delitos políticos y sociales que borre el recuerdo de pasadas discordias.

Exposados los primeros asuntos que a vuestra deliberación se someterán por mi Gobierno, es necesario alentar el espíritu de los que laboran fecunda y útil señalada por el deber a estas Cortes y por encima de las incidencias y vicisitudes de la vida pública.

La justicia social, cuyo progreso se va afirmando más cada día, nos aconseja, con noble y sólida inversión de la fortuna pública, mejorar la situación de las clases más necesitadas, adelantando hasta donde sea posible en las instituciones de auxilio y previsión.

Una política sanitaria cuya continuación es indispensable ha de hacer efectivo y protegido el primero de los derechos, o sea el de la vida.

Las instituciones de educación e instrucción reclaman con urgente necesidad, que no excluya el de la cultura y el de los locales para escuelas y la transformación y progreso de sus orientaciones y progresos, con orientaciones especializadas y prácticas, de las enseñanzas técnico-industriales.

En el orden de los intereses materiales, en que es principal preocupación la de subsistencia, se ha procurado el desarrollo de las fuerzas de opinión, desde el primer momento, se os propondrá una plena amnistía por delitos políticos y sociales que borre el recuerdo de pasadas discordias.

Exposados los primeros asuntos que a vuestra deliberación se someterán por mi Gobierno, es necesario alentar el espíritu de los que laboran fecunda y útil señalada por el deber a estas Cortes y por encima de las incidencias y vicisitudes de la vida pública.

La justicia social, cuyo progreso se va afirmando más cada día, nos aconseja, con noble y sólida inversión de la fortuna pública, mejorar la situación de las clases más necesitadas, adelantando hasta donde sea posible en las instituciones de auxilio y previsión.

Els regionalistes a Madrid

Madrid, 18.—Aquest matí ha tingut lloc la inauguració del «Círcol Regionalista» establert al carrer d'Alarcón.

Els invitats han estat obsequiats amb un aperitiu.

Han assistit a l'acte els senyors Vidal, Fortuny, Lligé, Cambó, Bertrán, Ventosa, Abad, Rosés, Garriga, Rahola, Ferrer i Vidal, Mirale, Morera, Trias, Perez, Soler, Ausas, Ramos, Rodrigo, Zabala, Llovet, Rusiñol, Bertrán, etc.

Després d'això, el discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

El discurs fou llegit pel senyor Vidal, que fou molt aplaudit.

GUERRA

L'activitat d'en Clemenceau

Paris, 18.—Clemenceau, acompanyat de M. Pichon i dels ministres italians senyors Orlando, Bissolati i Bianchi, ha arribat aquest vespre a París, procedent de Londres.

Extrèits del discurs d'Alarcón.

Ha conferenciat amb els ministres anglesos, el mateix que els ministres italians i alguns ministres francesos.

Interrogat sobre el seu viatge, M. Clemenceau s'ha limitat a dir que estava molt satisfet.

Política hongaresa

Viena, 18.—Referent a les falses notícies publicades pels mitjans de comunicació sobre la política hongaresa, el senyor Károlyi ha declarat que no és cert que el Govern hagués rebut cap ordre referent a l'acte de la reforma de la votació, podent-se, pel contrari, els homes polítics rebuts en